

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudcem Mgr. Lukášem Randou ve věci

žalobce: **ČP Distribuce a.s.**, IČO 44795084
sídlem Na Pankráci 1658/121, 140 00 Praha 4 - Nusle
zastoupený advokátem Mgr. Josefem Veverkou
sídlem nám. Kinských 76/7, 150 00 Praha 5

proti

žalované: **Nad'a S** [redacted], narozená [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Miroslavem Opatrným
sídlem T. G. Masaryka 293, 272 01 Kladno

o zaplacení 13 767 Kč s příslušenstvím, rozsudkem pro uznání,

takto:

- I. **Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 13 767 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 14 452 Kč ode dne 26. 11. 2017 do 31. 3. 2018 a z částky 13 767 Kč ode dne 1. 4. 2018 do zaplacení, a dále náklady spojené s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 5 543,20 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal proti žalované zaplacení částky 13 767 Kč s příslušenstvím z titulu nároku na vrácení vyplacených provizí. Uvedl, že dne 1. 10. 2009 uzavřel s žalovanou smlouvu o spolupráci, na základě níž žalovaná pro žalobce získávala jako tipař zájemce o pojištění. Žalované byly za činnost vypláceny provize, jež však byla povinna vrátit v případě

ukončení pojištění ve sjednané době. Smlouva o spolupráci byla ukončena dohodou dne 27. 11. 2009. Dne 28. 11. 2009 došlo mezi účastníky k uzavření smlouvy o výhradním obchodním zastoupení a dne 1. 3. 2012 smlouvu o obchodním zastoupení a o pomoci při správě. Za tuto činnost byly žalované taktéž vypláceny provize, jež byla taktéž povinna vracet v případě ukončení pojištění. K ukončování pojištění docházelo i po konci smluvního vztahu, k němuž došlo ke dni 27. 6. 2014. Nárok žalobce na vrácení provizí tak činí žalovanou částku, již žalovaná ani po výzvě nezaplatila.

2. Soud žalobě v plném rozsahu vyhověl platebním rozkazem. V platebním rozkazu pak soud žalované ve smyslu § 114b odst. 1 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) uložil, aby se ve lhůtě 30 dnů ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu, pokud tak učiní, písemně vyjádřila ve věci samé k žalobě, která jí byla spolu s tímto rozhodnutím doručena, s tím, že ve vyjádření je povinna uvést, zda nárok uplatněný v žalobě uznává, popřípadě zda jej uznává jen zčásti nebo co do základu. Uzná-li nárok, rozhodne soud na tomto základě o věci samé (o její části nebo o jejím základu) rozsudkem pro uznání (§ 153a odst. 1 o.s.ř.). Pokud však žalovaná nárok zcela neuzná, je povinna ve vyjádření vylíčit rozhodující skutečnosti o věci samé, na nichž staví svoji obranu proti žalobě, označit důkazy k prokázání svých tvrzení a připojit listiny, na něž se ve svém vyjádření odvolává. Pro případ, že žalovaná nemůže ve stanovené lhůtě podat písemné vyjádření ve věci samé, byla jí dále uložena povinnost ještě před uplynutím této lhůty soudy sdělit, jaký vážný důvod jí v tom brání, a na výzvu soudu tento tvrzený vážný důvod prokázat. Závěrem byla žalovaná poučena, že pokud se bez vážného důvodu ve věci samé včas písemně nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod jí v tom brání, bude soud mít za to, že nárok, který je proti ní žalobou uplatňován, uznává, a soud proto ve věci samé rozhodne rozsudkem pro uznání ve smyslu § 153a odst. 3 o.s.ř. Platební rozkaz byl doručen žalované do vlastních rukou dne 14. 6. 2018.
3. Žalovaná podala dne 28. 6. 2018 proti platebnímu rozkazu včasný odpor, jenž však neobsahoval rozhodující skutečnosti o věci samé, na nichž staví žalovaná svoji obranu proti žalobě, ani označení důkazů k prokázání tvrzení, ani připojené listiny, na něž se žalovaná ve svém vyjádření odvolává. Lhůta k podání vyjádření ve věci samé tedy žalované marně uplynula dne 30. 7. 2018, neboť žalovaná v souladu s výzvou soudu a i přes poučení ve stanovené lhůtě toto vyjádření, v němž by vylíčila rozhodující skutečnosti, na nichž by stavěla svoji obranu proti žalobě, nepodala, nepřipojila listinné důkazy, jichž by se případně dovolávala, a ani neoznačila žádné důkazy k prokázání svých tvrzení.
4. Ve smyslu § 114b odst. 1 a 2 o.s.ř. vyžaduje-li to povaha věci nebo okolnosti případu, jakož i tehdy, bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, může předseda senátu místo výzvy podle § 114a odst. 2 písm. a) nebo, nebylo-li takové výzvě řádně a včas vyhověno, žalovanému usnesením uložit, aby se ve věci písemně vyjádřil a aby v případě, že nárok uplatněný v žalobě zcela neuzná, ve vyjádření vylíčil rozhodující skutečnosti, na nichž staví svoji obranu, a k vyjádření připojil listinné důkazy, jichž se dovolává, popřípadě označil důkazy k prokázání svých tvrzení; to neplatí ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). K podání vyjádření podle odstavce 1 předseda senátu určí lhůtu, která nesmí být kratší než 30 dnů od doručení usnesení. Bylo-li o věci rozhodnuto platebním rozkazem, elektronickým platebním rozkazem nebo evropským platebním rozkazem, určí tuto lhůtu až ode dne uplynutí lhůty k podání odporu proti platebnímu rozkazu, elektronickému platebnímu rozkazu nebo evropskému platebnímu rozkazu. Dle § 114b odst. 5 o.s.ř. jestliže se žalovaný bez vážného důvodu na výzvu soudu podle odstavce 1 včas nevyjádří a ani ve stanovené lhůtě soudu nesdělí, jaký vážný důvod mu v tom brání, má se za to, že nárok, který je proti němu žalobou uplatňován,

uznává; o tomto následku (§ 153a odst. 3) musí být poučen. To neplatí, jsou-li splněny předpoklady pro zastavení řízení nebo odmítnutí žaloby.

5. Podle § 153a odst. 1 a 3 o.s.ř. uzná-li žalovaný v průběhu soudního řízení nárok nebo základ nároku, který je proti němu žalobou uplatňován, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání. Uzná-li žalovaný nárok proti němu žalobou uplatněný jen zčásti, rozhodne soud rozsudkem podle tohoto uznání, jen navrhne-li to žalobce. Rozsudkem pro uznání rozhodne soud také tehdy, má-li se za to, že žalovaný nárok, který je proti němu žalobou uplatňován, uznal (§ 114b odst. 5 a § 114c odst. 6). Dle § 153a odst. 2 o.s.ř. nelze rozsudek pro uznání vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst. 1 a 2). Podle § 153a odst. 4 o.s.ř. jen pro vydání rozsudku pro uznání nemusí být nařízeno jednání, dle § 157 odst. 3 o.s.ř. soud v odůvodnění rozsudku pro uznání uvede pouze předmět řízení a stručně vyloží důvody, pro které rozhodl rozsudkem pro uznání.
6. Protože se tedy žalovaná k podané žalobě ve věci samé nevyjádřila ve stanovené lhůtě a ani před jejím uplynutím nesdělila, jaký vážný důvod jí v tom brání, přičemž o následcích nesplnění této povinnosti byla řádně poučena, má soud za to, že nárok žalobce, který je proti ní uplatňován, žalovaná uznává. Soud tedy dospěl k závěru, že v daném případě byly splněny zákonné předpoklady, a proto postupoval ve smyslu § 153a odst. 1 a 3 o.s.ř. a ve věci rozhodl rozsudkem pro uznání, jímž žalobě zcela vyhověl, a to z titulu nevrácených provizí ze shora uvedených smluv. Třídenní lhůta k plnění byla stanovena v souladu s § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., neboť soud neshledal podmínky pro její prodloužení ani pro uložení peněžitého plnění ve splátkách.
7. O nákladech řízení pak soud rozhodl ve smyslu § 142 odst. 1 o.s.ř., přičemž přihlédl ke skutečnosti, že žalobce zaslal žalované včasnou výzvu k plnění ve smyslu § 142a odst. 1 o.s.ř. Pokud jde o konkrétní výši náhrady nákladů řízení, vycházel soud s ohledem na nález Ústavního soudu ČR ze dne 17. dubna 2013 sp. zn. Pl. ÚS 25/12 z ustanovení § 151 odst. 2 věta první in fine o.s.ř. Při stanovení výše odměny za zastoupení tak aplikoval vyhl. č. 177/1996 Sb. a úspěšnému žalobci přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 5 543,20 Kč, kterou tvoří zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 800 Kč a náklady právního zastoupení, sestávající z odměny za zastupování advokátem ve výši 3 320 Kč dle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb. za 2 úkony právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, výzva k plnění zasláná advokátem nebyla posouzena jako účelně vynaložený náklad s ohledem na dřívější neúspěšné výzvy zasílané samotným žalobcem) dále z paušální náhrady hotových výdajů advokáta v celkové výši 600 Kč dle § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb. za 2 úkony právní služby po 300 Kč, a z náhrady za 21% DPH dle § 137 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s § 151 odst. 2 o.s.ř., představované částkou 823,20 Kč, neboť zástupce žalobce jakožto advokát osvědčil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. V souladu s § 160 odst. 1 o.s.ř. pak soud stanovil ve výroku II. rovněž třídenní lhůtu k plnění, ve smyslu § 149 odst. 1 o.s.ř. je žalovaná povinna zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Odvolání lze podat pouze pro vady spočívající v tom, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přísedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo

samosoudce rozhodoval senát, případně že existují skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro uznání (§ 153a, § 205 odst. 2 písm. a), § 205b o.s.ř.).

Proti výroku o nákladech řízení a o lhůtě k plnění lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuční návrh.

Kladno 27. srpna 2018

Mgr. Lukáš Randa
samosoudce

Kanc.: *Rozsudek nevypravuj – úpadek žalované zjištěný po vyblášení rozsudku. Předlož VSÚ k rozeslání vyrozumění o přerušení řízení.*

25. 9. 2018

Mgr. Randa